

นิทาน

กอนญา รักน้ำค้าง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

นิทาน กอหยังรักน้ำค้าง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

คำนำ นิทานเรื่อง กอหญาณ์รักน้ำค้ำง

กอหญาณ์รักน้ำค้ำง

กอหญาณ์คือลูก แม่คือน้ำค้ำง

ลูกรักแม่อั่งค้ำน้ำนมน

จากแม่นี้

คัจน้ำค้ำงแห่งค้ำน้ำนมน

คณค้ำวบริสุทธี

หล่อเลียงกอหญาณ์คือลูก

แม่อำทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อลูก

พระคณของแม่นี้ประเสริฐแสนยิ่งใหญ่

เมือลูกเติบโตเรียนวิชาเลียงตนได้

ก็พึงตอบแทนพระคณค้ำน้ำนมนแม่ของเรา

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

นิทาน กอหุญารักน้ำค้าง

ที่เชิงเขาเลว้า

สูงตระหง่านโดดเด่น

มีกอหุญานามว่า นาววา

พร้อมแม่น้ำค้างโรรา

เป็นแม่ผู้ให้กำเนิดเลี้ยงดู

อุ้มชูกอหุญานาววา

คอยชุบชีวาให้กอหุญานาววา

มีชีวิตสดใสมีความชุ่มฉ่ำ

หล่อเลี้ยงกายกอหุญานาววา

ให้เจริญเติบโต

เช้าวันหนึ่งที่อากาศเป็นใจ

กอหุญานาววากำลังอ่อนออกแม่น้ำค้างโรรา

กอนานาวาพุดยิ้มเศร้าว่า”คุณแม่ครับ

ลูกคิดถึงพ่อหิมะ โพรยพรา

บัดนี้พ่อหิมะ โพรยพรา

อยู่ที่ไหนล่ะหนอ”

แม่น้ำคางโรวราเน้งงัน

แล้วตอบลูกรักน้ำคางนาวาวว่า

“พ่อหิมะ โพรยพราเขาอยู่ไกลจากเรามากลูก

เขาไปทำงานต่างแดนที่แสนหนาวเย็น”

คอยรับใช้เมืองตะวันไกล

ตั้งดูความสนใจนำพาคนเที่ยวชมทิวทัศน์

“ทำอย่างไรลูกจะได้เจอพ่อหิมะ โพรยพราบ้างล่ะครับ

ลูกคิดถึงพ่อครับ”น้ำคางนาวากระเซ้า

“เอาไว้น้ำร้อน

เดี๋ยวพ่อหิมะ โพรยพราจะกลับมาหาเราจ๊ะ”

กอหญ้านาวามีความหวังขึ้นใจขึ้นจะได้เจอพ่อ

“แต่ตอนนี้ละ ลูกก็อยู่กับแม่

แม่จะเลี้ยงเจ้าด้วยไ้อาย

กลั่นหยดน้ำค้างดั่งน้ำนม

หล่อเลี้ยงให้เจ้าได้เจริญเติบโตนะ”

แม่น้ำค้างโรราให้กำลังใจลูกกอหญ้านาวา

เมืองเชิงเขาเล่าว่าเป็นถิ่นเขตร้อน

เมื่อถึงหน้าร้อนอากาศจะร้อนจัด

ตกเพียงวันหนึ่ง

กอหญ้านาวาเกิดขาดน้ำชุ่มใบ

เพราะอากาศร้อนแล้งมาก

ละอองน้ำในกายแม่น้ำค้างโรรายังพอเหลืออยู่บ้าง

เพราะเก็บหยดน้ำค้างอมไว้ใช้

เวลาขาดน้ำชุ่มใบให้แก่ลูกกอหญ้านาวา